

De la crema dels retaules de l'any 1936, només es va salvar aquesta imatge de la Mare de Déu del Roser.

representa Santa Eulàlia, i porta la data "1663", mentre que l'altra és de la Verge del Roser, és policromada i té la inscripció "1648".

Però no només s'han conservat objectes relacionats amb el culte catòlic. Fa uns anys va aparèixer un estri més curiós. Concretament, per la Pasqua de 1980, es va trobar una pistola antiga a la rectoria de Santa Eulàlia. Procedia de la fàbrica d'armes de Ripoll, i hi mancava un tros de canó que es va perdre a causa d'una explosió.

De qualsevol manera, les relacions amb els rectors no sempre eren senzilles, i això ho sabien prou bé els veïns de la Sagrera. Així, per exemple, l'any 1669 hi va haver un plet entre el rector Esteve Conill i el veïnat de la Sagrera pel domini d'una font. Segons mossèn Conill, la deu d'aigua naixia en terrenys de la rectoria, mentre que els veïns deien que ho feia en la propietat de Maria Massachs. Possiblement aquesta deu era la que avui coneixem com la Font del Rector. Les disputes entre els rectors de la parròquia i els veïns de la Sagrera pel tema de l'aigua han durat, de fet, fins aquest segle, com encara recorden algunes persones d'aquest barri.

L'evolució de la parròquia al llarg del segle XVIII va estar marcada per la presència de tres rectors que hi van exercir un llarg ministeri. Van ser mossèn Lluçà Aimeric

No tenim gaire notícies sobre l'evolució de l'església al segle XVII, i pràcticament totes les que tenim corresponen a la primera meitat d'aquella centúria. Sabem, però, que va aparèixer un nou altar, dedicat a Sant Isidre, l'any 1626. Tots els altars de l'església tenien retaules pintats i daurats, potser ja d'estil barroc. De tots aquells retaules, només conservem la imatge de la Verge del Roser, que encara avui es pot veure a la parròquia. Tot i que la rectoria i el cementiri estaven en bones condicions, calia arreglar la volta de l'altar major, ja que quan es deia missa acostumava a caure terra. També calia arreglar el campanar. De fet, però, es van dur a terme diverses obres al temple. Així, per exemple, la portada actual, amb un frontó triangular i uns capitells dòrics, és del segle XVII, i alguns dels murs que avui veiem són d'aquella centúria. A més, la rectoria va ser reformada durant aquest període, tal i com mostra la inscripció d'una de les seves finestres. L'orfebreria també es va ampliar, amb dos portapaus, un amb la imatge de Santa Eulàlia de Mèrida i l'altre amb la imatge de la Puríssima; una creu d'albats, de plata; un copó, també de plata; dos salpassers i, finalment, dues imatges de plata repujada. Una